

Donkere wolken pakten zich samen aan de hemel.
Langzaam verdween de zon.

Het gaat regenen, dacht Kikker verheugd.
Algauw vielen de eerste druppels op zijn blote vel.
Kikker hield van regen.

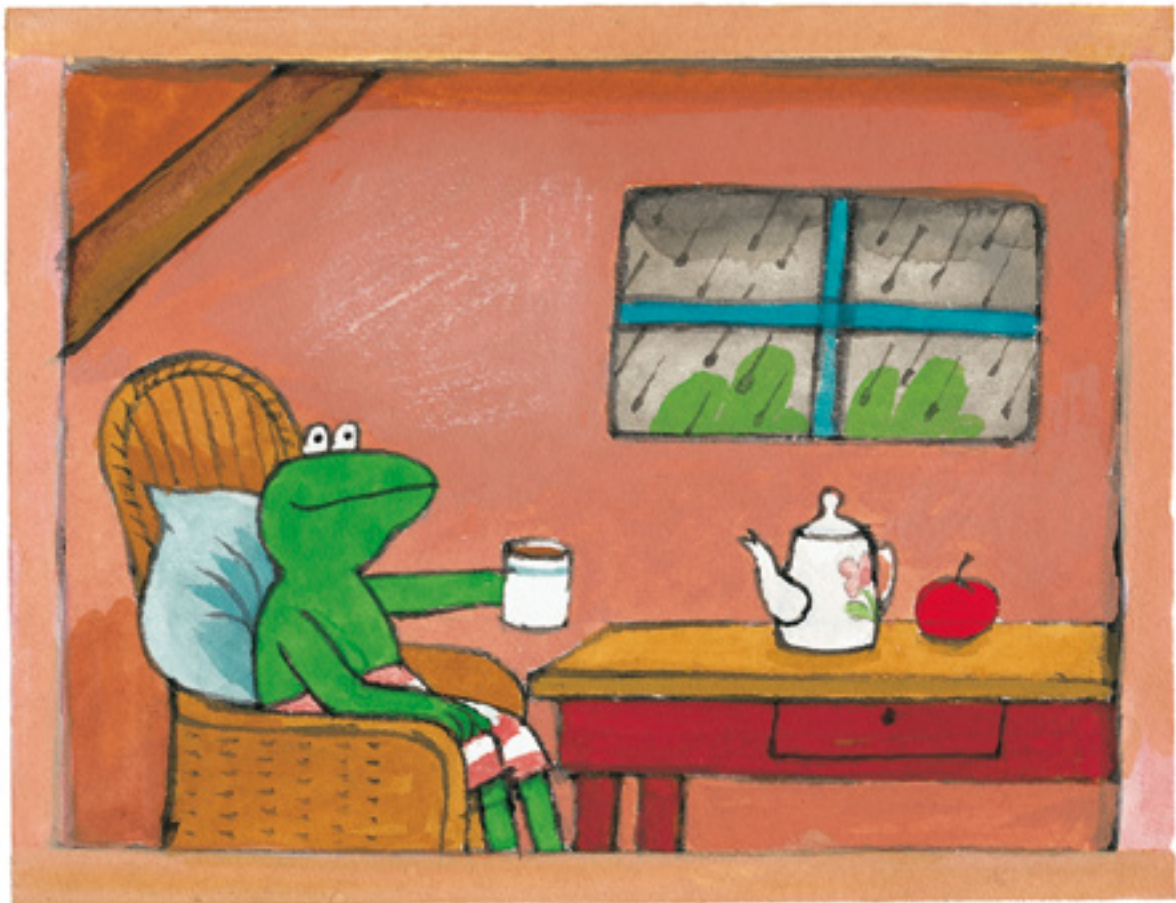

Steeds dichter vielen de druppels naar beneden.
Kikker danste van plezier.
't Regent, 't regent, en mijn broek wordt helemaal nat,'
zong hij luid.

Na een tijdje was de lucht pikzwart, en het water viel met bakken uit de hemel.

Nu werd het Kikker toch te erg.
Drijfnat rende hij naar huis.

Kikker vond het wel gezellig.
Hij zette thee en de regen tikte tegen het raam.
Maar toen het na drie dagen nog regende, werd hij ongerust.
Hoe zou het met Eend zijn? En met Varkentje en Haas?

Op de vijfde dag steeg het water in de rivier en het duurde niet lang meer of het stroomde Kikkers huisje binnen.

Eerst vond Kikker het leuk, maar toen het water bleef stijgen, werd hij echt bezorgd.

Haastig liep hij naar het huisje van Eend.

Daar was het al niet anders.

‘Waar komt al dat water vandaan?’ vroeg Eend wanhopig.

‘De rivier is overgelopen!’ riep Kikker. ‘Kom gauw mee naar Varkentje.’

Samen sopten ze door het drassige land.

Varkentje hing uit het zolderraam.
'Al mijn spulletjes zijn nat!' jammerde ze.

Inderdaad, de tafel en de stoelen dreven door de kamer.
Het was een enorme rommel.
Hier konden ze niet blijven.
‘Laten we naar Haas gaan,’ stelde Kikker voor.